

tarkoituksia varten. Kaupunginvaltuusto päätti, ettei aloite siinä vaiheessa antanut aihetta toimenpiteisiin (25. 5. 505 §, 5. 10. 848 §).

Lemmilän vastaanottokodin miesopettajan virka päätettiin 1. 1. 1955 lukien siirtää 20. palkkaluokkaan (22. 6. 596 §).

Ryhtylän koulukodin 5 opettajan virkaa päätettiin 1. 1. lukien siirtää 20. palkkaluokkaan. Kaupunginvaltuusto päätti siirtää tuloa tuottamattomien pääomamenojen pääluokkaan Ryhtylän koulukodin erinäisiin kunnostamistöihin kertomusvuoden talousarvioon merkityn määrärahan 335 000 mk käytettäväksi v. 1956 perheasunnon järjestämistä varten askarteluhuoneen tilalle Ryhtylän koulukodin Alatalo-nimisessä osastossa (22. 6. 596 §, 21. 12. 1 133 §).

Ryhtylän koulukodin uusimisesta sekä uuden poikakodin rakentamisesta olivat vt Päivänsalo ym. tehneet aloitteen, jossa mm. oli mainittu, että Ryhtylän koulukoti suurine rakennusryhmineen oli epätarkoituksenmukaisessa käytössä. Laitoksessa, joka oli rakennettu 150 poikaa varten, oli viime aikoina ollut vain 42 hoidokkia, vahvistetun määrän ollessa jonkin verran suurempi. Samanaikaisesti, kun laitoksen kustannukset hoidokkia kohti nousivat kohtuuttomiksi, oli kuitenkin vaikeuksia asiaallisen aineksen ja vajaanmielisten sijoituksessa. Aloitteentekijäin mielestä olisivat Ryhtylän koulukodin rakennukset siihen tarkoitukseen pienin korjauksin erittäin sopivia. Koulukotia varten olisi tällöin hankittava uusi paikka ja rakennettava ajanmukainen laitos 30—45 poikaa varten. Koulukoteja koskeva kysymys oli kokonaisuutena ollut valtion komitean harkittavana ja olivat valtion viranomaiset taipuvaiset hyväksymään suunnitelmat, joiden mukaan kunnat huolehtisivat vastaisuudessa vain suojelukasvatusta tarvitsevien vastaanotosta, tarkkailusta ja tutkimuksesta ja valtio omissa laitoksissaan pysyväisestä hoidosta. Tältä uudelta pohjalta oli lastensuojelulautakunta käsitellyt koulukotien tehtäviä sekä esittänyt suunnitelmansa kaupunginhallitukselle. Suunnitelman mukaan perustettaisiin joko kaksi uutta poikien vastaanottolaitosta tai laajentamalla Lemmilän vastaanottokotia siitä muodostetaan toinen näistä laitoksista. Tämän järjestelyn jälkeen voitaisiin Ryhtylän koulukodin suojat luovuttaa toisiin tarkoituksiin. Kiinteistölautakunnan saatua tehtäväkseen osoittaa sopivat paikat vastaanottokoteja varten oli alueiden hankkimisesta käyty neuvotte-luja, jotka kuitenkin eivät olleet johtaneet tulokseen. Kaupunginvaltuusto päätti, ettei aloite antanut aihetta enempiin toimenpiteisiin (21. 9. 802 §, ks. v:n 1954 kert. I osan s. 50).

Toivoniemen koulukoti. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Toivoniemen koulukodin käsityöopettajan ja hoitaja-käsityöopettajan virat 11. palkkaluokkaan kuuluviksi hoitajan viroiksi. Vielä kaupunginvaltuusto päätti lakkauttaa 1. 9. lukien tilan 7. palkkaluokkaan kuuluvan karjanhoitajan viran (25. 5. 461 §, 7. 9. 712 §).

Jälkihuollon tarpeessa olevan nuorison nuorisokodin perustaminen ks. s. 47.

7. Erinäisiä sosiaalisia tehtäviä koskevat asiat

Työnvälitystoimistoon päätettiin perustaa 1. 6. alkaen 14. palkkaluokkaan kuuluva toimentajan virka (25. 5. 462 §).

Vanhusten työnvälityksen järjestämiseksi työnvälitystoimistoon perustettavaa erityistä osastoa koskeva vt Parosen ym. aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen käsiteltäväksi (5. 10. 860 §).

Pallokenttä. Jääkenttä-säätiön kanssa päätettiin tehdä seuraava vuokrasopimus Pallokentän erään osan vuokraamista keinojärätaa varten:

Helsingin kaupunki luovuttaa täten Jääkenttä-säätiö -nimiselle säätiölle vuokralle Töölön Pallokentältä nykyisessä kunnossaan alueen, jonka rajat käyvät ilmi 28. 12. 1954 päivätystä kartasta jäljempänä mainituin ehdoin.

1) Vuokra-aika on kaksikymmentäviisi (25) vuotta, alkaen 1. 1. 1955 ja päättyen 31. 12. 1979.

Tenniskentällä oleva pilkkuviivalla erotettu alue luovutetaan vuokraajan hallintaan kuitenkin vasta 1. 1. 1956 lukien, jolloin kaupungin ja Helsingfors Lawn-Tennis Klubb -nimisen yhdistyksen välillä 26. 4. 1946 tehty vuokrasopimus päättyy.

Jos kaupunki vuokra-ajan kuluessa tarvitsee joitakin rakentamatta olevia osia vuokra-alueesta yleisten liikenneväylien rakentamista varten, on säätiön korvauksetta luovutettava ne kaupungille kuuden kuukauden kuluttua irtisanomisesta.

2) Vuotuinen vuokramaksu on tuhannen (1 000) markkaa ja on se lokakuun kuluessa vuosittain suoritettava kaupungin rahatoimistoon.

Ellei vuokramaksua määrääaikana suoriteta, on säätiö velvollinen maksamaan erääntyneille erille 10 % korkoa sekä ylimääräisestä kannosta 200 markkaa.

3) Vuokra-aluetta saadaan ensi sijassa käyttää liikuntakasvatuksellisia tarkoituksia varten.

Sen lisäksi saadaan aluetta käyttää näytäntöjä, juhlia ja kokouksia varten, joitten tarkoituksena on aatteellisten, sivistyksellisten ja hyväntekeväisyyspyrintöjen edistäminen. Alueen kesäkäyttöön nähden on säätiön ja kaupungin urheilu- ja retkeilylautakunnan välillä tehtävän erillisen sopimuksen määrittelemien ehdoin viimeksi mainituille annettava etu oikeus.

4) Säätiö on oikeutettu kaupungin hyväksymien piirustusten mukaan rakentamaan alueelle tarvitsemiaan lisälaitteita ja rakennelmia kuitenkin niin, että nyt vuokrattua aluerajaa ei ylitetä.

Kaupungin luovuttama valmis kenttäpinta on lopulliseen tarkoitukseensa rakennettaessa tehtävä sellaiseksi, että sitä voidaan käyttää erilaisiin pallopeleihin myös kesäaikana.

5) Mikäli säätiö ryhtyy hoitamaan ravintolaliikettä, on asiakaspalvelu rajoitettava käsittämään vain säätiön hallinnassa olevan alueen yleisö ja urheilijat.

6) Vuokra-alueen läpi kulkevan viemärin kulmapisteeseen 1.40 saakka pitää vuokraaja kunnossa ja sen yläpään, vuokra-alueen rajan ulkopuolella on oikeus liittää ylempänä olevalta alueelta Nordenskiöldinkatuun saakka, tulevia viemäreitä. Vuokra-alueelle tehtävät uudet viemärit on kaupungin toimesta hyväksyttävä.

7) Vuokra-alueelle tulevan vesijohdon edellä mainitusta kulmapisteestä 1.40 alkaen pitää vuokraaja kunnossa ja asentaa tälle osalle oman vesimittarin käyttämäänsä vettä varten.

8) Pintavedet ja kattovedet vuokra-alueelta on johdettava alueella viemäriin ja vuokra-alueelta poisajettava lumi on kuljetettava kaupungin viranomaisten osoittamaan paikkaan.

9) Vuokraajan toimesta ja kustannuksella on rakennettava kaupungin hyväksymän suunnitelman mukaisesti tie Nordenskiöldinkadulta vuokra-alueelle viiden (5) ensimmäisen vuokravuoden aikana sekä kunnossapidettävä tämä tie.

10) Vuokra-alueella olevat liikenneväylät saadaan sulkea ainoastaan kaupungin suostumuksella ja sillä ehdolla, että Pallokentällä samanaikaisesti järjestettävät kilpailut ja yleisön pääsy ei tämän johdosta häiriinny. Suurissa tilaisuuksissa ja siihen saakka kunnes säätiö on rakentanut omat yhdystiensä Nordenskiöldinkadulta Pallokentälle, saa säätiö käyttää yleisö- ja ajoliikenteeseen entistä kaupungin rakentamaa, karttaan A:lla merkittyä tietä, kuitenkin siten, että rakennustyön jälkeen on tie säätiön toimesta kunnostettava ja säätiön myöhemmin osallistuttava jatkuviin tienhoito- ja kunnossapitokustannuksiin siitä tehtävän erillisen sopimuksen mukaan.

11) Tarvitsemansa sähköjohdot vetää ja kunnossapitää omalla kustannuksellaan vuokraaja.

12) Vuokra-alue on vuokraajan aidattava ja siten eristettävä, ettei alueelta eikä sinne johtavilta teiltä vapaasti pääse kulkemaan Pallokentän muulle alueelle.

13) Kaupungilla on oikeus vuosittain yhtenä sunnuntaina ja kahtena arkipäivänä, jotka urheilu- ja retkeilylautakunta määrää, käyttää aluetta vuokratta joko omaa tai tukemaansa tarkoitusta varten. Tällöin on kaupungin kuitenkin suoritettava tilaisuudesta johtuvat suoranaiset kustannukset.

14) Säätiö ei saa siirtää tähän vuokrasopimukseen perustuvaa vuokraoikeutta toiselle.

15) Säätiö on oikeutettu luovuttamaan vuokra-alueen sillä olevine laitoksineen joko kokonaan tai osaksi tilapäisesti toisen käytettäväksi, mutta ainoastaan sellaisiin tarkoituksiin, joita varten aluetta on tämän sopimuksen 3 kohdan mukaan käytettävä.

Ammattiurheilutilaisuuksista ja muista kuin urheilullisista tilaisuuksista saatavista bruttotoloista on kussakin tapauksessa suoritettava kaupungille 10 %.

16) Luovuttaessaan laitoksen toisten käytettäväksi on säätiön määrättävä korvausmaksu itsekannattavaisuusperiaatteen perusteella siten, ettei huomattavia vuotuisia ylijäämiä synny sen jälkeen, kun kaikki kulut on suoritettu ja tarpeelliset poistot on tehty.

17) Vuokra-aikana on säätiön pidettävä laitoksensa ja rakennelmansa sekä niihin johdettavat tiet ja alueet kunnossa.

18) Vähintään joka kolmas vuosi tai useammin, jos tarpeelliseksi katsotaan, toimittaa kaupunki kesä-syyskuussa katselmuksen vuokra-alueella. Katselmuksen suorittamisesta on säätiölle hyvissä ajoin ennakolta ilmoitettava.

19) Vuokrakauden päätyttyä on säätiön luovutettava rakentamansa urheilulaitteet ja alueet korvauksetta kaupungille.

20) Jos säätiö rikkoo tämän vuokrasopimuksen määräyksiä eikä kaupungin taholta annetusta huomautuksesta huolimatta ole yhden kuukauden kuluessa ryhtynyt toimenpiteisiin muistutuksen aiheuttaneen epäkohdan korjaamiseksi, on vuokrasopimus rauennut, mikäli kaupunki niin vaatii.

21) Tämän vuokrasopimuksen tulkinnaista ehkä aiheutuvat riitaisuudet on jätettävä kolmijäsenisen välimieslautakunnan ratkaistavaksi välimiesmenettelystä 4. 2. 1928 annetun lain mukaan (26. 1. 93 §).

Keinojärädan rakentamisesta aiheutuneiden kustannusten suorittamista varten päätettiin Jääkenttä-säätiölle, sen esittämiä laskuja vastaan, luovuttaa 3.2 milj. mk tuloa tuottamattomien pääomamenojen pääluokan luvun Urheilukentät määrärahoista Uusia urheilulaitoksia kantakaupungissa (20. 4. 372 §).

Eläintarhan urheilukenttä. Kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa urheilu- ja retkeilylautakunnan käyttämään tuloa tuottamattomien pääomamenojen pääluokan luvun Urheilukentät nimikkeelle Erinäisiä töitä uimarannoilla sekä urheilu- ja retkeilylaitoksissa merkitystä Eläintarhan urheilukentän kenttämestarin rakennuksen laajentamista ja kenttäaidan siirtoa varten varatusta määrärahasta jäljellä olevat 661 277 mk mainitun urheilukentän katsomorakenteiden ja pukusuojien korjauksiin (2. 11. 954 §).

Lautasaaren urheilukentän pukusuojan rakentamista varten myönnettiin v:n 1954 talousarvion em. tilille jäänyt säästö 5 918 292 mk (23. 2. 200 §).

Tapanilan urheilukenttä. Vt Lohikivi ym. olivat tehneet aloitteen puku- ja peseytymis-suojan rakentamisesta Tapanilan urheilukentälle, jolla ennestään oli vaatimaton parakkirakenteinen pukusuoja ja kuivakäymälä sekä kesällä 1954 rakennettu suihkuhuonerakennus. Jos alueelle, jolla ei ollut viemäriä, rakennettaisiin Lautasaaren urheilukenttää varten suunnitellun pukusuojan tapainen suoja kesäkäyttöisine suihkuineen ilman WC:tä, nousisivat kustannukset n. 5.8 milj. mk:aan. Talvivesijohdon rakentaminen ja WC:tä varten rakennettava puhdistuslaitos nostaisivat kustannuksia n. 800 000 mk. Kaupunginhallitus oli ilmoittanut harkitsevansa urheilu- ja retkeilylautakunnan esittämän kesäkäyttöisen suihkuhuonein ja käymälöin varustetun pukusuojan rakentamiseen tarvittavan määrärahan ottamista v:n 1956 talousarvioehdotukseen. Kaupunginvaltuusto päätti, ettei aloite antanut aihetta toimenpiteisiin (26. 1. 108 §, 25. 5. 491 §).

Kansanpuistot. Vt Orkon aloite alueen varaamisesta Laajasalon virkistysalueeksi päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (22. 6. 641 §).

Uimalaitokset. Vt Schildtin aloite Humallahden uimalaitoksen toiminnan lopettamiseksi ja uuden paikan varaamiseksi ao. uimaseuralle sekä vt Vanhasen ym. aloite Vantaan Pikkukosken uimarannan tasoittamiseksi ja hiekoittamiseksi sekä kevyitä ajoneuvoja kantavan tien rakentamiseksi joen vartta pitkin uimarannalle päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (5. 10. 861 §, 14. 7. 661 §).

Vt Koskinen ym. olivat tekemässään aloitteessa ehdottaneet, että asetettaisiin komitea tutkimaan kaupungin uintipaikkojen tarpeellisuutta ja niiden perustamisen mahdollisuuksia siten, että jo kertomusvuoden kesä varten voitaisiin kunnostaa uima-alueiksi sopivia rantoja sekä rakentaa maauimaloita eri asuma-alueiden asukkaita varten. Urheilu- ja retkeilylautakunta oli asiasta antamassaan lausunnossa todennut, että v. 1953 uintiolojen selvittämistä suunnittelemaan asetettu jaosto oli laatinut selvityksen entisten uimalaitosten ja rantojen sijainnista, vedenpuhdistustutkimuksista ym. Jaosto oli todennut eri laitoksilta hankkimiensa lausuntojen perusteella, että uimarantojen vesi Helsingissä oli laajalti likaviemärien bakteerien saastuttamaa, mitä harvat puhdistuslaitokset eivät pystyneet riittävästi puhdistamaan. Edelleen jaosto oli esittänyt bakteeripitoisten vesien uintipaikkojen käytön supistamista sekä puoltanut Uimastadionin ja Kumpulan avouimaloita halvempien, matalampien maa-altaiden rakentamista. Näin voitaisiin myös korvata uintimahdollisuuksia vailla olevien kaupunginosien tarpeet. Koulu-uimaloiden rakentamista oli jaosto myös pitänyt onnistuneena ratkaisuna, koska koulurakennuksiin sijoitettuna

niiden rakentaminen tulisi halvemmaksi, kuin erillisen uimahallin rakentaminen. Kaupunginhallitus oli ilmoittanut antaneensa kiinteistölautakunnan tehtäväksi alueen varoamisen Malmi—Pukinmäen maauimalaa varten. Muut urheilu- ja retkeilylautakunnan esitykset käsiteltäisiin senjälkeen, kun niistä oli saatu tarvittavat lisäselvitykset ja lausunnot. Kaupunginvaltuusto päätti, ettei aloite antanut aihetta toimenpiteisiin (9. 2. 160 §, 20. 4. 370 §).

Kalastusta koskevien määräyksien muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa kalastusta Helsingin kaupungin vesialueilla koskevien määräysten 1 §:n 1 momentin siten, että kalastusoikeus rajoitettiin koskemaan vain merialueita (30. 11. 1 056 §, kunn. as. kok. n:o 125).

Huopalahden ampumaratatoiminnan lopettaminen. Vt Miettinen ym. olivat v. 1954 tekemässään aloitteessa huomauttaneet, että Suomen Metsästysyhdistyksen Huopalahdessa oleva ampumarata oli ympäristölle vaarallinen ja ehdottaneet sen toiminnan lopettamista. Sisäasiainministeriö ja poliisilaitos olivat ilmoittaneet po. ampumaradan olevan poliisikoulutuksen kannalta hyvin tärkeän. Kuitenkin poliisilaitos oli huomauttanut, että asutuksen tultua lähemmäksi rataa, olisi sen suojalaitteita parannettava. Niinkään Suomen Yleinen Metsästäjänliitto oli puoltanut ampumaradan säilyttämistä yleisen ampumakoulutuksen takia. Malmin ampumaratatoimintaa, jota rataa käytettiin sotilas-koulutukseen, ei myöskään voitu Helsingin Komendantinviraston lausunnon mukaan enää laajentaa siirtämällä poliisikoulutusta sen alueelle. Suomen Metsästysyhdistyksen suostuttua tarvittavien suojalaitteiden rakentamiseen, päätettiin Huopalahden ampumaratatoiminta säilyttää entisessä käytössään, joten aloite ei antanut aihetta toimenpiteisiin (22. 6. 622 §, ks. v:n 1954 kert. I osan s. 53).

Avustukset. Kaupunginvaltuusto päätti, että kaupunki sitoutuu korvaamaan enintään 450 000 mk:n määrään saakka sen mahdollisen tappion, joka voi aiheutua Helsingin Ampujainpiiri -nimiselle yhdistykselle sen 12.—15. 8. järjestämistä Pohjoismaiden pääkaupunkien ampujainpiirien välisistä kilpailuista (23. 2. 197 §).

Työasiainlautakunta. Vt Enne ym. olivat v. 1954 tehneet aloitteen eräiden rakennustöiden aloittamisesta työtilaisuuksien lisäämiseksi ja esittäneet siinä, että vaikka v:n 1954 talousarviossa oli myönnetty määrärahoja erilaisiin, usein kiireellisiinkin rakennustöihin yhteensä n. 3 500 milj. mk, oli työttömiä kuntalaisia siitä huolimatta sijoitettu erilaisiin työttömyystöihin. Näiden rakennustöiden kiireellinen aloittaminen merkitsisi huomattavaa työtilaisuuksien lisääntymistä, kaupunki vapautuisi ns. työttömyystöiden järjestämisestä ja työttömät voitaisiin sijoittaa normaaleihin töihin normaalisilla palkka- ym. ehdoilla. Asuntotuotantokomitea oli asian johdosta ilmoittanut, että se oli anonut Arava-lainoja kaupunginhallituksen hyväksymän ohjelman perusteella ja tultaisiin työt aloittamaan heti, kun Aravan lainoituspäätökset ja muu Aravan suostumus oli saatu ja rakennussuunnitelmat olivat valmistuneet. Vesi-, kaasu- ja sähkölaitokset olivat myös aloittaneet ja suorittaneet rakennustöitä sitä mukaa kuin talousarvioon oli merkitty määrärahoja. Yleisten töiden lautakunta oli huomauttanut, että ennen kuin voitiin ryhtyä varsinaisiin rakennustöihin, oli laadittava suunnitelmat määrättyyn rakennusvaiheeseen saakka ja saatava niille asianomainen hyväksyminen. Suunnitteilla olevien kaupungin yleishyödyllisten ja asuinrakennusten rakentamisen nopeuttaminen oli myös riippuvainen asutusalueiden katujen ja johtoverkkojen rakentamisesta määrärahojen puitteissa. Talousarvion määrärahat riittivät töiden järjestämiseen vakinaisille työntekijöille koko vuodeksi, joten jos työt suoritettaisiin suurella voimalla heti alkuvuodesta, olisi vakinaisia työntekijöitä myöhemmin vähennettävä. Kaupunginvaltuusto päätti, ettei aloite antanut aihetta toimenpiteisiin (9. 2. 135 §, ks. v:n 1954 kert. I osan s. 54).

Raittiuslautakunnan toimistoon päätettiin perustaa 1. 1. 1956 lukien 15. palkkaluokkaan kuuluva ruotsinkielinen raittiusyönohjaajan virka, kielitaitovaatimuksena ruotsin kielen hyvä ja suomenkielen tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito (5. 10. 832 §).

Nuorisotyö. Vt Manninen ym. olivat tehneet välikysymyksen nuorisojärjestöjen avustamäärärahojen jakamisesta esittäen siinä mm., että kaupunginhallitus oli käyttänyt kaupunginvaltuuston tarkoitukseen myöntämät määrärahat päätöksen vastaisesti eväessään erältä nuorisojärjestöiltä niille vuosikautia myönnetty avustukset sillä perusteella, että ko. järjestöt oli katsottu ns. poliittisiksi järjestöiksi. Mikäli järjestöt olisivat poliittisia, voitaisiin niille välikysymyksen tekijäin mielestä kuitenkin jakaa avustusta. Tätä käsitystään he olivat tukeneet viittaamalla Kuuskosken lausuntoon Uuden Kun-

nallislain selityksessä, minkä mukaan myös poliittisille järjestöille voitiin myöntää avustuksia, jos varat käytettäisiin muuhun kuin poliittiseen tarkoitukseen. Lisäksi olivat välikysymysentekijät huomauttaneet, että rahat saatiin alkoholiliikkeen voittovaroista eikä verovaroista. Nuorisotyölautakunta oli asiasta antamassaan lausunnossa esiintunut mm., että lautakunta v. 1954—1955 oli esittänyt kaupunginhallitukselle, ettei mainituista varoista jaettaisi avustusta ns. poliittisille järjestöille. Tämä kanta perustui kunnallislakiin, joka korkeimman hallinto-oikeuden omaksuman kannan mukaan kielsi kuntia avustamasta poliittisten nuorisojärjestöjen toimintaa. Käsitys, että väkijuomayhtiön voittovaroista jaetut avustukset olisivat erikoisasemassa kunnallislakiin nähden ei ollut oikea, sillä voittovarojen käytön valvontaa hoitava sosiaaliministeriö asetti ne samaan asemaan muiden kunnan varojen kanssa. Siten ei sosiaaliministeriö, kunnallislakiin vedoten, ole hyväksynyt voittovarojen käyttöä poliittisten järjestöjen nuorisotyön avustamiseen. Kun siis ei ollut takeita siitä, että poliittiselle yhdistykselle myönnettyjä varoja ei osaksikaan käytettäisi muuhun kuin kunnalle luvalliseen toimintaan, oli lautakunta yhtynyt kaupunginhallituksen kantaan. Lautakunnan vähemmistö sensijaan piti kaupunginhallituksen päätöstä ristiriitaisena nuorisotyölautakunnan työstä annettujen ohjeiden ja toimintaperiaatteiden kanssa. V:n 1954 avustusmäärärahojen käytön valvontaa koskevassa kirjelmässään oli nuorisotyölautakunta todennut olevan erittäin vaikeata valvoa kaupunginhallituksen määräystä siitä, ettei avustusvaroja saanut käyttää poliittisiin tarkoituksiin, koska mainituilla järjestöillä oli paljon myös hyväksytyjä käyttötarkoituksia, joihin voitiin ilmoittaa kaupungin varat käytetyiksi. Kaupunginhallitus katsoi, että olisi menetelty lainvastaisesti ja vastoin korkeimman hallinto-oikeuden omaksumaa kantaa, jos olisi myönnetty avustuksia po. järjestöille, koska ei ollut riittävää selvitystä siitä, että myönnettyt avustukset olisi käytetty kaupungille luvalliseen toimintaan. Kaupunginhallitus katsoi niinkään, että sillä kunnallislain ym. voimassa olevien säännösten puitteissa oli oikeus vapaasti harkita, minkäluontoisia yhdistyksiä se halusi avustuksilla tukea. Sitäpaitsi ei väkijuomayhtiön voittovaroja, jotka jakamiseen nähden eivät olleet poikkeusasemassa, kertomusvuonna lainkaan käytetty nuorisojärjestöjen avustamiseen, koska varoista väkijuomayhtiön tilitysjärjestyksessä kertomusvuonna oli varattu niin paljon muihin tarkoituksiin, ettei niistä riittänyt määrärahaa nuorisojärjestöjen avustamiseen. Kaupunginhallituksen vähemmistö oli puolestaan viitannut Kaupunkiliiton lakimiehen, lakitieteen lisensiaatti Murénin kunnan toimialaa koskevaan kirjoitukseen, jossa esitettiin mm., että nykyään ei ollut olemassa varmuutta siitä, oliko lainkäytössä 1930-luvulla omaksuttu kielteinen kanta maassamme vallitsevana olevan käsityksen mukainen tai muutoin oikea. Lainkäytön kannasta poikkeava hallintokäyttö jatkui kunnissa ilman, että sitä yleisesti paheksuttiin. Edelleen oli kaupunginhallituksen vähemmistö sitä mieltä, että sen enemmistön päätös oli ristiriitainen lasten- ja vanhusten sekä raittiustyön tukemiseen myönnettujen määrärahojen käyttöön nähden, koska kaikki näitä määrärahoja koskevat päätökset olivat yksimielisiä, vaikka avustuksen saajien joukossa, kussakin ryhmässä oli useita ns. poliittisia järjestöjä. Vielä vähemmistö oli sitä mieltä, että kaupunginhallituksen enemmistö oli, väärinkäyttäen harkintavaltaansa, toiminut vastoin valtuuston tarkoitusta. Edelleen oli kaupunginhallituksen päätös ristiriidassa yhdenvertaisuusperiaatteen kanssa, joka kunnallishallintoon sovellettuna tarkoitti sitä, että kunnan tuli olennaisesti samoissa olosuhteissa kohdella jäseniään samalla tavoin. Kun siis huomattava osa nuorisojärjestöistä ja etenkin ne, joiden jäsenistön muodostivat työväestöön kuuluvat nuoret, oli jätetty kertomusvuonna ilman avustusta, oli yhdenvertaisuuden periaatetta loukattu. Vastaus välikysymykseen merkittiin tiedoksi (19. 10. 905 §).

Nuorisotalon rakentamista Vallilaan ja määrärahan merkitsemistä sitä varten v:n 1956 talousarvioehdotukseen koskeva vt Laineen ym. aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen käsiteltäväksi (25. 5. 500 §, ks. s. 23).

8. Opetus- ja sivistystointa koskevat asiat

Opetustoimi

Suomenkieliset kansakoulut. Kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa suomenkielisten kansakoulujen johtokunnan itsenäistämään Etelä-Kaarelan koulun ja Pakilan jatkokoulun sekä asettamaan Karjalan yhteiskoulussa toimivaan kansakouluun apulaisjohtajan 1. 8. lukien (22. 6. 631 §).